

POSTNINA
PLAČANA V
GOTOVINI

NAŠ LIST

6. STEVILKA
JUNIJ 1934
PETO LETO

GLASILO KATOLIŠKE AKCIJE ZA KAMNIŠKO IN MORAVŠKO DEKANIJO

NAŠ LIST IZDAJA MISIJONIŠČE V GROBLJAH, P. DOMŽALE. — UREJUJE IN ZASTOPA IZDAJATELJA JOZEF GODINA C. M., DOMŽALE-GROBLJE. — TISKA MISIJONSKA TISKARNA, DOMŽALE - GROBLJE. ZA TISKARNO JANKO STRNAD, DOMŽALE. — IZHAJA MESEČNO. POSAMEZNA ŠTEVILKA STANE 1 DIN, CELOLETNA NAROČNINA 12 DIN. INSERATI PO DOGOVORU. ROKOPISI SE REDNO NE VRAČAJO.

BOŽJE SRCE, BLAGOSLOVI NAŠO DOMOVINO!

DOMOVINA JE MATI

Zdravnik Muznik je dejal: »A kaj, Kranjci so živina. Klobase ljubijo, domovine pa ne.«

Kar trda bi bila ta beseda, če bi ne bila izrečena vsaj napol v šali.

Zapisano pa imamo: »Domovina je mati; ljubi jo, trpi in moli zanjo! Tak je zgled božjega Srca.«

Ljubezen do domovine je nekaj lepega, nekaj vzvišenega, nekaj plemenitega.

A treba je, da znamo prav ljubiti. Ni vse ljubezen, kar se skriva pod plaščem ljubezni. Govoriti sladke govorce, solziti se ob penecem šampanjcu, prepevati sladke domoljubne pesmi, opisovati lepoto in bogastvo naše mile domovine, pošiljati na vse strani vdanostne brzojavke; to še senca ni o pravi ljubezni do domovine. Razobešati ob raznih prilikah zasta-

ve, kričati ob raznih izgredih: dol z Italijo, proč z Nemčijo, živijo Jugoslavija! in podobno, je vse bolj tako, kakor je povedano v sv. pismu: »To ljudstvo me časti le z ustnicami.«

Ljubezen zahteva žrtve. Ljubezen do domovine tudi. Ne samo, da moramo plačevati vsakovrstne davke, ne samo da oblačijo naši fantje vojaško suktnjo, ne samo, da so pripravljene na bojiščih krvaveti; še vse več zahteva ljubezen do domovine.

Ljubezen do domovine temelji na vzornem družinskem življenju. Vzgojiti narodu vestnih gospodarjev, dati mu treznih in zdravih in pametnih in modrih ljudi, ki bodo zanesljivi in zvesti pri vsakem delu in v vsaki službi in v družbi; to je višek ljubezni do domovine. Žal da je ta ljubezen navadno premalo vpoštevana, premalo cenjena. Oče in mati, ki sta Bogu in Cerkvi in narodu dala in molče ter s trudom vzgojila kopico otrok, ki so dobri uradniki, zanesljivi delavci, pošteni obrtniki, sposobni v vsakem stanju in poklicu, ki so si ga izbrali, tak oče in mati pokažeta najmanj desetkrat več umevanja za domovinsko ljubezen kakor vsi kričači in vpijači vsega sveta, katerim se struna domovinske ljubezni odpre šele pri petem kozarcu in samo ob izrednih, slovesnih prilikah. Družina z enim, z dvema otročajema pa ljubezen do domovine... pojdite, pojdite! Prava ljubezen do domovine je pa doma edino le tam, kjer dajejo življensko podlago Bog in vera in in božje zapovedi. Narod, ki pozna to troje, bo krepak, bo močan, bo rastel, se bo razvijal in množil, bo zdrav in korenjaški; narod pa, ki se je Bogu izneveril, ki bivanja in vladanja ne pozna ali ga noče poznati, tak narod je obsojen na smrt. Tak narod temelje svoje domovine ruši, svojo državo izpodjedaja in jo izpodkopava. Zato je pametno besedo zapisal tisti cerkveni pisatelj iz davnih dni, ki je nekdanje paganske cesarje opozarjal, da imajo v kristjanih vedno najzanesljivejše državljane.

Ljubezen do domovine obstoji v delu. Pa ne samo v sejanju in oranju, ne samo po tovarnah in obrtnih delavnicah, ne samo po uradniških sobanah in po pisarnah, veliko bolj še v delu za pravo duševno življenje in za duševni razvoj naroda. Po Gregorčičevo povedano, je to delo za to, da

bomo narod poštenjakov, da bomo narod vrlih mož. Duševne vrline dvigati, množiti, napake zatirati, preganjati. Resnica je, kar je zapisano: »Nesreča za narod so vodniki, ki delajo ljudskim strastem po godu.« Zatirati pijančevanje, surovost, razbrzdanost in druge nerodnosti, omejevati zapravljivost, nepotrebno tožarjenje, zavist in nevoščljivost in kar je temu podobnega: ali ni to vzorno delo domovinske ljubezni? Ali ne vrši tega dela sv. Cerkev? Težko je to delo. Dvakrat težko, če tisti, ki bi morali to umevati, tega ne umevajo, to delo zavirajo. In to delo kljub oviram izvrševati, v delu vztrajati, to se pravi trpeti in delati za domovino.

In molitev za domovino? Oh, kako je potrebna! Pa kako zanemarjena! Zanašamo se na razne volitve, od njih pričakujemo boljših časov in boljših razmer in rešitve od brezposelnosti, molitev pa lepo počiva. Imamo razne domovinske svečanosti in praznike, ki so tudi združeni s službo božjo. Zraven pride šolska mladina, pride uradništvo, naroda pa ni. In zato pravih molilcev ni. Preveč zaupamo človeškemu močem, premalo Bogu. Preveč se zanašamo na človeško modrost, premalo zidamo na Boga. In če nas človeška modrost prevara, potem se jezimo, da vse skupaj nič ne pomaga. Ob domovinskih praznikih prihajamo zato številno v cerkev. In molimo, molimo, molimo za blagor domovine.

Vse sv. pismo nam na ves glas pripoveduje, kako potrebna je molitev za domovino. Kolikokrat in kako goreče je molil Mozes za svoj narod! In za njim po vrsti drugi. Kako Jozve, kako Ezdra, kako Judita! Potem Mardohej in Estera. In preroki Jeremija, Daniel, Habakuk in Caharija in drugi.

Samo nekaj besedi in Mardohejeve molitve naj vam pokažem, da boste videli, kako so znali že v davnih dneh moliti za svoj narod.

»Gospod, Gospod, vsemogočni Kralj! V tvoji oblasti je vse, in nikogar ni, ki bi se mogel tvoji volji ustavljati, ako si ti sklenil Izrael rešiti. Ti si ustvaril nebo in zemljo in karkoli se pod nebom najde. Ti si Gospod vsega in nikogar ni, ki bi se tvojemu veličastvu ustavil. Vse ti je znano in veš, da nisem iz napuha in zaničevanja ali iz kake častilakomnosti tega delal, da nisem molil silno prevzetnega Amana. Samo bal sem se, da bi časti svojega Boga človeku ne dal in da bi koga ne molil razen svojega Boga. In zdaj, Gospod, Kralj, Bog Abrahamov, usmili se svojega ljudstva, ker naši sovražniki nas hočejo pogubiti in tvojo dedščino pokončati. Ne zavrzi svojega deleža, ki si ga rešil iz Egipta. Usliši mojo molitev in preobrni našo žalost v veselje, da živimo in da hvalimo Tvoje ime.«

In Jezus? Mar ni ljubil svojega naroda, iz katerega je izšel? Ali ni za-

gotavljal, da je poslan k izgubljenim ovcam Izraelove hiše? Ali njegove solze nad Jeruzalemom in njegovo svarilo ob tisti priliki niso solze in besede domovinske ljubezni? Prav res. V Jezusovi šoli bomo našli najpopolnejši nauk domovinske ljubezni. Gospod Jezus svoj narod ljubi, drugih narodov pa ne sovraži, ne prezira, ne zametuje. »Učite vse narode, krščujte

vse narode«, naroča apostolom.

O, ko bi to ljubezen spoznal ves svet, potem, no saj veste, kaj bi bilo potem: Zavladal bi mir, kakršnega vse razorožitvene konference in zveze narodov ne morejo ne dati in ne zagotoviti, zavladata bi ljubezen, zavladata bratstvo narodov... ne smeni dalje govoriti, zakaj brez Kristusa so vse to le prazne sanje. (Langerholc)

KATOLIŠKA AKCIJA

Dr. Miha Krek.

Skušali bomo premisliti, kaj je Katoliška akcija.

Najprej povejmo da je K. A. od sv. očeta določeno, blagoslovljeno in ukazano **sredstvo** za ohranjanje, utrjevanje kraljestva Kristusovega v današnji družbi.

Sredstvo torej. Za vsak namen in cilj je treba uporabljati primerno učinkovito sredstvo. Ob deževnem vremenu vzamemo dežnik kot primereno sredstvo, da dež ne pada na telo, v mrazu si oblečem toplo suknjo, da se varjem in si ohranjujem toploto. Za vsako priložnost uporabim primereno sredstvo za določeni uspeh, ki ga želim doseči.

Katere so tiste okolnosti, tiste razmere, ki zahtevajo ravno K. A. za ohranitev kraljestva božjega med nami? Sv. oče sam pravi, da se je današnji svet odvrnil od Boga in drvi v popolno poganstvo. Vemo vsi prav dobro, da je zadnje stoletje delalo človeštvo z vsemi silami na odpad od Boga. Organizirano framazonstvo je vzelo v zakup kulturo evropskega zapada in jo postavilo v službo brezboštva. Odpad od Boga je obrnil človekovo misel od duše in posmrtnosti. Človeštvo išče svoj končni cilj in zadnji namen v tej ubogi zemlji. Ta nauk uči, da izrabimo vsak trenutek življenja za uživanje življenja. Po tem nauku smo prosti vseh ozirov, nravnih in moralnih predpisov, ker gre samo za uživanje. Po tem nauku sme brat ubiti brata in mater, če je tako dobro in prav radi uživanja. Po tem nauku sme in miselno **mora** človek odstranjevati vse ovire, ki so mu na poti k uživanju. Tako je človek človeku zver postal. Drug drugemu smo na poti. Ta nauk je razbil človeštvo v razrede, ki se pobijajo, narode, ki se bojujejo, sosedje, ki nevoščljivost pasejo. Kakor med živalmi — po tem nauku svobode močnejši pohrusta slabšega, uplivnejši potepta manjšega. Tako se je rodil kapitalizem, njemu nasproti marksizem, ki je zopet dvignil fanatično slepi nacionalizem. Svobodomiselci so zavzeli Evropo: Tisk, denar, industrijo, kmetijo, upravo, zakonodajo, zvečine vso, popolno oblast.

Svobodomiselstvo je v gospodarstvu in v družabnem življenju rodilo

kapitalizem na eni in proletarijat na drugi strani. Brezverske delavske množice so poiskale rešitev na zemlji brez Boga v boljševizmu. Boljševizem si je podjarmil milijone in milijarde vzhoda, ki je postal središče in ognjišče proletarske brezbožniške propagande.

Zapadni kapitalizem in vzhodni boljševizem si složno podajata roko v boju proti verski misli. Framazonstvo zapada in brezbožniška propaganda vzhoda vklepata moč materialnih in duhovnih sil sedanjega človeštva v organiziran bojni pohod proti Bogu. Protiverska propaganda tega dvojnega vira se lepo izpopolnjuje, da sega v vse plasti človeštva, v vse stanove in vse celice življenja.

Proti takemu novemu silnemu nasprotju je sv. oče, kot sam pravi, postavil in ukazal organiziran nastop vseh katoličanov v K. A.

Proti akciji brezbožnikov — Katoliška akcija.

Katoliška akcija je torej res posebno sredstvo Cerkve božje, za obrambo verske misli v sedanjih nevarnostih.

V čem je njeno bistvo?

K. A. je apostolat lajikov. Z drugo besedo: sv. oče hoče, da vsak vernik **sodeluje** z duhovniki pri reševanju duš. Doslej smo bili navajeni, da so za Cerkev in vero duhovniki delali, mi pa smo se po njihovem vodstvu ravnali. Sedaj hoče in ukazuje sv. oče, da tudi mi preidemo v ofenzivo, da vsak postane apostolski sodelavec svojega duhovnika.

Ker je K. A. verska in cerkvena organizacija, nas predvsem **tesneje poveže** s Cerkvijo. To nam je potrebno. V času izrednih nevarnosti nam je potrebno izredno učinkovito varstvo. Zato je treba da smo čim tesneje povezani z delivko milosti, s trdno — večno skalo, ki ima garancijo trajnosti od Boga samega.

Tesno naslonjeni na Cerkev in njene predstavnike, škofa in duhovnike, imamo varno zavetje, da bo naše apostolsko delo pravilno in blagoslovljeno. V tem je tudi največja sigurnost, da bo naš apostolat enoten, soglasen, udaren in zato učinkovit.

Apostolat je sodelovanje z duhovniki. Sv. oče hoče s tem, da lajiki išče mo in rešujemo duše tam, kamor du-

hovnik ne more. Na vasi, v tovarni, v pisarni, na železnici, v kinu, šoli, univerzi, v vojašnici in parlamentu, povsod, kjer se oblikuje, izživlja današnja družba, prav povsod je treba da seže. Posebej hoče sv. oče, da širijo kraljestvo božje stanovski tovariši med seboj in v svojem delokrogu.

Tako je K. A. podaljšana roka dušnega pastirja, njegovo postoterjeno oko in uho, pomnožen njegov razum in povečana njegova delavnost. Sodelavci v K. A. naj z vidika dušnega pastirstva opazujejo življenje in dogajanje okoli sebe in pod vodstvom dušnega pastirja uravnavajo vse pojave v harmonijo božjih in cerkvenih resnic ter večnih нравnih načel. Sodelavci v K. A. morajo očistevati zrak, v katerem živi današnji človek, da bomo dihali zdravje moralnega, poštenege, božjega življenja.

Nova naloga! Težka naloga! Zato je treba posebne priprave, veliko vaje in trajne, trdne, složne organizacije, da kot razpletena mreža stalno prestreza duše in jih k Bogu vodi.

Šolo apostolata je duhovščina kamniške dekanije začela predvsem s fanti. V tej šoli se boste predvsem najgloblje zatopili v svete resnice o

Cerkvi kot mističnem telesu Kristusovemu. Jezus je po svoji Cerkvi in svojem Odrešenju glava telesa, v katerem smo vsi kristjani do konca sveta udje. »Jaz sem trta, vi mladike.« Zatopili se boste v resnico, da je vsak ud soodgovoren za zdravje celega telesa. Tako se bomo naučili ceniti človeka-kristjana kot imenitno orodje božje, ki pomaga na odrešenju, v svojem bližnjem pa bomo preko vsega zemeljskega videza gledali le del Kristusovega telesa, tako nam bo bližnji kot Kristus sam. To poglobljeno gledanje katoliško na človeško družbo, dviga zemsko v nadzemsko in odnose v družbi dviga na stopnjo tiste nove ljubezni, ki jo je Jezus zapovedal, da se ljubimo, kot je On nas ljubil.

V tej šoli se bomo napolnili s popolnejšim znanjem verskega nauka, večje gorečnosti, da nas bo kar žejalo po dušah.

Izurili bomo tudi vse svoje spretnosti: govora, pisanja, pridobivanja in organiziranja, lepega družabnega ravnanja, tako da bomo že po vsej svoji vnanjosti imeli potrebne sposobnosti in lepe lastnosti, da bomo osebnosti, ki združujejo. (Se nadaljuje.)

Katoliška akcija

Kaj je in kaj ni.

Katoliška akcija, ta moderna papeževa organizacija, se snuje pri nas že nekaj let. Priznati pa moramo, da do zadnjega časa njen razvoj ni bil bogvekakako uspešen. Pred leti smo sicer dobili njena pravila, po mnogih župnijah so se ustanovili odbori (v smislu izdanih navodil), toda stvar ni šla in ni šla. Le prav redki odbori so znali na podlagi svoječasnih navodil razviti uspešnejše delovanje. In še od teh je dovršen del prenesel pod naslov Katoliška akcija samo delovanje drugih organizacij.

Pravijo, da smo se Slovenci glede Kat. akcije naslonili na nemški zgled. Nemci pa so Katoliško akcijo od kraja hladno sprejeli ter zmotno tolmačili, da oni vse to, kar želi papež doseči po Katoliški akciji, vršijo v drugih prav tako zglednih društvih: karitativnih, marijanskih in prosvetnih. Tako smo tudi pri nas dolgo zmotno mislili, da bomo delovanje naših katoliških društev od sedaj dalje enostavno imenovali delovanje Katoliške akcije — kvečjemu, da bomo vse delo le bolj poglobili. Nekateri so celo mislili, da K. A. vobče ni organizacija, ampak nekako gibanje.

Tako pojmovanje Katoliške akcije je zmotno. Taka Katoliška akcija ni tista, ki jo zahteva sv. oče. Papeževa Katoliška akcija je pred vsem strupna, disciplinirana, enotno vodena organizacija odločnih katoliških lajkov, ki je nastala zaradi izrednih razmer za izredne razmere. Člani te organizacije morajo biti za delovanje Katoliške akcije posebej izšolani, izvežbanani. Zato je zaenkrat težišče delovanja Katoliške akcije v šolanju in vežbanju članov.

Katoliška akcija je organizirana na stanovski podlagi: posebna organizacija za fante, posebna za moške, posebna za dekleta in posebna za žene.

Velikopotezo delo je pa treba umno voditi. Obsežno delo se ne da hkrati začeti povsod. Fantje igrajo po svoji naravi najodličnejšo vlogo v Katoliški akciji, zato je fantovska organizacija Katoliške akcije prva, ki se mora izvesti. Gd.

Pri debati se je med drugim reklo: Katoliška akcija nima namena, da bi vse fante spravila v svojo organizacijo. Le najboljše in najsposobnejše. Daj Bog, da bi bilo teh lepo število!

K sestankom Katoliške akcije pridejo samo tisti, kateri se določijo v dogovoru z dušnim pastirjem. Izraža se želja, da bi za te sestanke kmalu izšel pravilnik in se določila tvarina, ki naj se kot učna snov obdelava. Ker se bo mesečnih sestankov v naših okrožjih udeleževal tudi navadno kdo od osrednjega odbora Katoliške akcije v Ljubljani, bodo ti mesečni sestanki dali snov za tedenske sestanke po župnijah.

TEČAJ KAT. AKCIJE V GROBLJAH

Tečaj Katoliške akcije za fante iz kamniške dekanije v Grobljah, dne 27. maja 1934.

Po nalogu prevzvišenega gospoda škofa dr. Gregorija Rožmana so duhovniki imeli že nekajkrat razgovore o Katoliški akciji na svojih običajnih dekanijskih sestankih. V kamniški dekaniji je preč. g. dekan Matej Rihar vedno in vedno deval na dnevni red pri dekanijskih konferencah to vprašanje. Pri zgodnji pomladanski konferenci se je sklenilo, naj bi se vršil 27. maja v Grobljah tečaj K. A. za fante.

Pred tečajem so se dne 24. maja popoldne v Grobljah sestali duhovniki kamniške dekanije, nekateri člani škofijskega odbora Katoliške akcije in drugi delavci na polju Kat. akcije. Sestanek je bil jako informativen. Ugotovilo se je tudi, da nujno rabimo pravilnik (poslovnik) za organizacijsko delovanje Katoliške akcije. Radi uspešnejšega dela potrebuje škofijski odbor Katoliške akcije stalnega sposobnega tajnika. Gg. župniki so odobraval misel, da bi za vzdrževanje tajnika prispevale neko malenkost župnije.

Tečaj je bil organiziran tako: tečaja se udeležijo samo izbrani fantje (5—15) iz župnije. Ti fantje so dobili vstopnice. Le s to vstopnico je bilo mogoče se udeležiti tečaja. Radi enostavnosti je bil določen samo dopoldanski tečaj, ki se mora najkasneje ob 1 zaključiti.

Tečaja sta se udeležila 102 fanta. Zastopane so bile vse župnije razen Gozd in Motnik. Tečaj se je točno ob 1/2 10 pričel in ob 1 končal.

Tečaj je otvoril preč. g. dekan Matej Rihar, ki je v uvodnem govoru opozoril na izredne razmere. Vse je kakor v razvalinah. Torej je treba zidati. Fantje iz Katoliške

akcije naj bodo zidarji. »Fantje, do vas imamo posebno zaupanje, zato smo z vami začeli!« Naprosil je tečajnike, naj imajo doma z gospodi dušnimi pastirji tedenske sestanke, nekako šolo Katoliške akcije. Omenil je, da je dekanija z ozirom na delovanje Katoliške akcije razdeljena na tri okraje. Po teh okrajih bi imeli fantje mesečne skupne sestanke. (Za župnije Vodice, Mengeš, Domžale, Ihan, Dob, Rova, Homec se bo ta skupni sestanek vršil v Grobljah v nedeljo, dne 8. julija po maši ob 1/2 10, v domu.)

Nato je govoril predsednik škofijskega odbora Katoliške akcije g. dr. Miha Krek. S svojo znano govorniško zmožnostjo je orisal bistvo Katoliške akcije. Njegova izvajanja prinašamo v izvlečku na drugem mestu.

Urednik g. dr. Kremžar je v svojem govoru iz zgodovine dokazal, da ne bo pravične socialne obnove brez verske obnove. Pokazal je to zlasti na zgledu Izraelcev in starega Rima.

Misijonar g. Tomaž Tavčar je podrobno navajal, kako se bodo fantje iz Katoliške akcije udejstvovali. Fantje iz Katoliške akcije niso navadni vojaki. Biti morajo častniki: vodilni; za to vodilnost pa usposobljeni. To usposobljenost naj da tedenska šola. Našteval je, kaj vse je treba v fari spremeniti, kaj odpraviti, kaj uvesti. Fant iz Katoliške akcije mora biti predvsem sam zgleden. Njegovo versko življenje bodi luč! Tak fant se mora hraniti s sv. Evharistijo in besedo božjo (sv. pismo). Govornik je pozival fante, naj bodo pri vsem tem udejstvanju korajžni!

Z našega razgledišča

KAMNIK. Od 12 žrtev znane nesreče v smodnišnici je pokopanih 5 v Kamniku na Žalah, po 2 v Mekinjah, Nevljah in Stranjah, ena v Tunjicah. Čujte, ker ne veste ne dneva ne ure, kdaj Gospod pride. — Prvo sv. obhajilo je prejelo 36 deklic na binkoštni ponedeljek v župni cerkvi na šutni, 29 dečkov pa v četrtek 24. maja v samostanski cerkvi. Pač najlepše cvetke za Marijo v njenem mesecu. Cerkevno žegnanje pri sv. Primožu na Planini bo letos v nedeljo 10. julija. Na predvečer bo pridiga in litanije, v nedeljo pa dvojno opravilo in sicer ob 6 in ob 10.

ST. GOTARD. Prvo nedeljo v maju smo slovesno praznovali farnega patrona sv. Gotarda, ki je l. 1038. umrl kot škof v mestu Hildesheimu v Nemčiji. Pri jutranjem cerkvenem opravilu je bilo med sv. mašo skupno sv. obhajilo za može in fante. Prvikrat so poskusili moliti na glas skupne obhajilne molitve. Na vso cerkev je to napravilo globok vtis. Ob desetih je bila slovesna sv. maša z leviti, katero je opravil g. misijonar Tomaž Tavčar. V ponedeljek 7. maja je je bilo celodnevno čiščenje Sv. Rešnjega Telesa. Veliko vernikov je prejelo sv. zakramente in čez dan so bile molitvene ure dobro obiskane. Na Binkoštno soboto po sv. maši so se zbrale dekleta Marijine družbe v dvorani, da se poslove od svoje tovarišice Alojzije Zotlar, ki odhaja v samostan; usmiljenih sester sv. Križa v Dja-kovo. Pevski zbor je zapel Marijino pesem.

Nato je družbeni voditelj pojasnil v svojem govoru kako lepo in idealno je, če si mladenka izbere tisti poklic, kamor jo kliče Bog. Če zazna, da jo kliče v samostan — rada zapusti svet in svoje domače in se odloči za popolnejše življenje. Ta velikodušni korak v življenju Bog tisočero poplača. Navedel je izrek sv. Lavrencija Justiniana, ki pravi: »Namenoma je Bog zakril srečo redovnega življenja, ako bi jo vsi spoznali, bi vsi zapustili svet in se zatekli v samostan.« Sv. cerkev pa potrebuje molitev, žrtev in dobrih del redovnic, zato priporoča kandidatinji, da naj moli za svojo rojstno župnijo, za tovarišice družbenke in tudi za svojega nekdanjega voditelja, da bi mogel prav delovati. Prednica Marija Frenk ji je po lepem nagovoru izročila mal spominek — kip — Jezus nese križ. Kandidatinja Alojzija Zotlar se je zahvalila s sledečimi besedami: Naj Vam Bog stotero povrne vašo naklonjenost, vaše iskrene želje. Spomin na Vas mi bo ljub cvet, nosila in hranila ga bom v svojem srcu do konca svojih dni. V tihih zidovih samostana, v cvetju njegovih vrtov, se Vas bo spominjala moja duša. Prosila in molila bom za Vas, da niti ena ne zabrede, ampak da ostanete čisti cvetovi v vrtu Marijinem. Ne pozabite me tudi ve. Prosite zame Njo, da ostanem tudi jaz Nje vreden otrok. Odpustite mi, če sem vas kdaj razžalila — pozabite, če sem vam kdaj nehote storila krivico... Vse navzoče so bile globoko ganjene in se niso mogle zdržati solz. Ta poslovitev jim ostane v neizbrisnem spominu.

STRANJE. Tudi mi smo se oprijeli lepe misli Materinskega dne in smo ga dne

6. maja v cerkvi dopoldne in v nabito polni cerkveni dvorani popoldne prav lepo praznovali. Vse točke so bile izredno lepe, zlasti bo pa vsem ostal dolgo v spominu govor g. kaplana iz Kamnika in pa igrca, ki so jo otroci in odrasli nepričakovano lepo odigrali. — Na praznik Gosp. Vnebohoda smo pa spremili k večnemu počitku dvojce žrtev dela, očeta, delavca Janeza Juvan in delavko Manico Kregar, oba iz Spod. Stranj Bil je pogreb, kakršnega še nismo videli. Izredno velika udeležba, vzoren red pri sprevedu in med pogrebom, potoki solz, govor župnikov v cerkvi in govor delavskega tovariša na pokopališču, udeležba zastopnikov smodnišnice v Kamniku; vse je pričalo, da se zavedamo težkega dogodka in resnosti opravila in ljubezni, ki jo dolgujemo pokojnim. Ne mine leto, da bi smrt ne korakala skozi našo župnijo, pa se njena sled pozabi in zabriše. Smrt teh dveh in še ostalih žrtev dela pa bo šla od roda do roda, še pozni rodovi se je bodo spominjali. Bog pa, ki vse vodi in vlada, daj živim moč in tolažbo, pokojnim pa večni pokoj in večno luč!

ROVA. Od torika po beli nedelji pa do 15. maja so pri nas prenavljali (znotraj) cerkev. Delo je izvršil g. Peter železnik. Freske (slike) so vse osnažene, okrasje je povsem novo, ostalo pa pobeljeno. Rova so lepa izletniška točka in prihajajo sem tudi izletniki iz Ljubljane. Prenovljena cerkev bo sedaj še bolj vabljiva. Vse stroške prenovitve je prevzel neimenovan dobrotnik. Pač pa so domača dekleta pridno pomagala pri pospravljanju po končanem delu. (Pridem ob priliki pogledat! — Urednik.)

Noni in Mani

Islandska dečka. Povest — Nadaljevanje.

2. V pristanišču

Neprestano so hiteli čolni od ladij do brega in zopet nazaj. Videla sva torej lahko mnogo zanimivega.

Jaz sem veslal na vso moč, Mani pa je s krmilom ravnal najin čoln proti danskim ladjam, ki so bile najbliže.

Najprej prideva do enojamborne ladje »Rachel« iz Kopenhagna; bila je zelo lična. Veslava okoli nje in pozdraviva malega mornarskega vajenca, ki sva ga poznala. Prijazno nama odzdravi in nama vošči veliko zabave pri veslanju.

Ko nato prideva do okusno izdelane ladje »Hertha«, nama zakličejo danski mornarji s krova:

»Kam pa vidva?«

»Malo veslariva za zabavo«, odvrnem jaz.

»Pridita k nam gor«, zakliče eden izmed njih.

»Hvala! Na krov ladje ne smeva.«

»Kdo vama je prepovedal?«

»Mati.«

»Zakaj pa?«

»Ne vem; boje se menda, da se nama kaj pripeti.«

»Česa jih je pa tako strah?«

»Nekoč je šel deček na tujo ladjo. Ladja pa je z njim odplula in nikdar več ni bilo nič slišati o njem.«

»Seveda, to je pa že bilo hudo; pa počakajta malo, takoj se vrnem.«

Zginil je v ladjo. Iz previdnosti nekoliko odrineva od ladje. »Kdo ve, kaj nama hoče«, si mislim. — Pa kmalu se zopet prikaže in nama vrže v čoln dve veliki pomaranči.

»Dobre so za žejo«, nama zakliče.

Srčno ga zahvalim in Mani mu pošlje poljubček z roko.

Nato veslava naprej in prideva k angleški jahti. Kar odsevala je od samih zlatih okraskov celo na zunanji strani. Priveslava čisto zraven in jo opazujeva natančno.

Ko se počasi pomikava okoli lepe ladje, se pokaže iznad ograje na krovu nekaj angleških obrazov. Imeli so rdeče čepice in bili so prav smešni. Prikimajo nama in nama nekaj zakličejo, a razumela sva samo »Good boys!« — »All right!« odzdraviva midva. — To je bilo vse, kar sva znala angleškega. Angleži se nama smejejo in zakličejo še enkrat: »Good boys!« — »All right!« odgovoriva zopet in odveslava naprej.

Drugo za drugo sva si ogledala, vse te tuje ladje in sva doživela marsikaj zanimivega.

Končno priveslava do najlepše, do francoske bojne ladje »La padrone«. Tu sva ostala dolgo in sva jo zelo občudovala.

Tudi tukaj so naju mornarji prijazno pozdravili. Videla sva celo živahne dečke z ogorelimi obrazi in ko oglje črnimi lasmi. Gledali so naju prav tako radovedno kakor midva nje. Bili so to mali kadeti, ki bodo pozneje, kakor se je reklo, za častnike v francoski mornarici.

Midva jima prikimava in odgovore nama francoski.

Na žalost še besedice nisva razumela.

»Ali naj jima kaj zakličeva?« vpraša bratec.

»Ko pa ne znava francoskega.«

»Saj lahko zakličeš, Napoleon!«, odvrne mali prebrisanec, »to naju že razumejo.«

»Ali naj, Mani?«

»Le, le! Sem radoveden, kaj nama odgovore.«

Zakličem torej prav glasno: »Napoleon!«

To jim je bilo v silno veselje.

Vedno več pomorščakov in dečkov je prihajalo. Naslanjali so se čez krov in gledali s smejočim se obrazom dol na naju dva mala Islandca. Mani, kar cvetoč v zdravju, z rdečeličnim, okro-

VODICE. V majniku doživljamo Lurd, ko beremo krasne šmarnice lurških prikazovanj. Vsi pozorno slede razvoju dogodkov, posebno še mladina, katere srce je tako prevzeto svetih čuvstev, da se po potu v šolo največ pogovarja le o tem, kar se je zjutraj pri šmarnicah bralo. Na praznik sv. Trojice smo priredili proslavo 75 letnice lurških prikazovanj in proslavo kanonizacije sv. Bernardke. Pred predstavo v Domu je novi fantovski moški zbor lepo zapel tri — za nas nove — Marijine pesmi. Temu je sledila igra Lurška pastirica, ki je zelo ganila. Dvorana je bila napolnjena domačih ljudi, zlasti mladine. Sosedne prijatelje Katoliške akcije je zadržal dež, ki je vse popoldne padal. Ponavlja se prošnja, da bi se igra ponovila. Najlepši so bili prizori, ko se je Brezmadežna prikazala. Tu je prišla naša elektrifikacija odra do polne veljave. V trajen spomin kanonizacije sv. Bernardke hočemo v cerkvi narediti lurško votilno s kipoma Brezmadežne in sv. Bernardke, kar je tem bolj primerno, ko imamo za to tako primeren prostor pod zvonikom nasproti krstnemu kamnu. Darovi za napravo lurške votline se hvaležno sprejemajo.

Na praznik sv. Trojice je pristopilo 67 otrok prvič k sv. obhajilu. Z otroki prvoobhajanci vred so pristopili vsi otroci vseh naših štirih šol in njihovi starši. Prvoobhajanci in njihovi spremljevalci so bili pogoščeni s kavo, štruklji in piškoti. V trajen spomin so dobili lepe podobice. Hvaležni smo vsem našim prijateljem, ki so letos prispevali k tem stroškom.

Seveda smo se končno morali še slikati

in to je bilo tem lažje, ko imamo domače fotografe.

HOMEK. Dne 29. aprila je umrl v Šmarci Janko Ogrinec, učenec 3. razreda osn. šole. Janko je lepo živel in še lepše umrl. Bil je priden član Marij. vrtea in je prejemal redno vsak mesec sv. obhajilo. Koncem meseca aprila je doma pomagal saditi krompir; ker je pa imel nogo nekoliko opraskano in ranjeno, si je na njeni zastrupil kri. Peljali so ga v ljubljansko bolnišnico, kjer je bil trikrat operiran. Ves je bil v ranah, strašno je trpel, a je vse bolečine junaško prenašal. Med boleznijo je bil vsak dan pri sv. obhajilu. Dne 28. aprila so ga pripeljali domov v Šmarco, kjer je drugi dan očiščen v trpljenju in dobro pripravljen na smrt izdihnil svojo čisto dušo. Pogreba dne 1. maja se je udeležila vsa šolska mladina pod vodstvom učiteljstva. — Na svidenje nad zvezdami, dobri Janko!

Seznam umrlih v juniju:

Marija Sršen, Nožice 11, † 13. VI. 1918.
 Marija Brojan, Šmarca 38, † 9. VI. 1919.
 Leopold Gostič, Homec 33, † 17. VI. 1919.
 Gašper Šarec, Homec 26, † 25. VI. 1922.
 Jožef Naglič, Šmarca 1, † 8. VI. 1922.
 Neža Loboda, Šmarca 50, † 9. VI. 1924.
 Anton Pogačar, Homec 38, † 15. VI. 1924.
 Jožef Lukan, Šmarca 41, † 1. VI. 1931.
 Franciška Šarec, Preserje 1, † 26. VI. 1931.

IHAN. V majniku so imele dekleta in žene duhovne vaje. Vodil jih je misijonar g. Contala. Govorov so se udeleževale tako številno, da so se čudile, da je toliko samo ženskega sveta v župniji. Ob sklepu jih je bilo pri skupnem obhajilu okrog 300. Naj bi tudi sadovi dolgo ostali.

KOMENDA. Majnik je minil. Šmarnični oltar je bil ves mesec v cvetju, pa tudi obhajilna miza je bila podobna temu cvetju, dan za dnem so se vrstile množice okrog Zveličarja in njegove Matere. Marijina družba za dekleta je na binkoštni ponedeljek romala v Celje k sv. Jožefu. Pot jih je peljala po prelepi Savinjski dolini, na povratku so obiskale tudi nadškofa dr. Jegliča, ki jih je ljubezljivo sprejel. Moška in fantovska Marijina družba obišče don Boska na Rakovniku. Vabimo!

LOKA PRI MENGŠU. Na dan sv. Rešnjega Telesa je v zavetišču v Mengšu umrl cerkvenik loške podružnice Hočevar Franc, vdovec. Rojen je bil 24. marca 1860. Službo cerkvenika je opravljal od 24. aprila 1887. dosmrtni. N. v m. p.

GOBLJE. Na praznik sv. R. T. so se popoldne slovesno zaključile šmarnice. Procesija sv. Rešnjega Telesa bo pri nas v nedeljo. Sv. maša ob 8, po maši procesija po običajni poti. Verniki naj z molitvijo in spoštljivim vedenjem počastijo božjega Zveličarja.

»VRELO ŽIVOTA«. Knjižnica za duhovno življenje. Na leto 2 knjigi.

Pobožne duše in vi vsi, ki hrepenite po duševnem miru! Naročite se na knjižnico »Vrelo života.« V njej najdete obilno dušne utehe. Po njej najdete srečo in mir svojih src. Za 35 Din dobite letno dve knjigi. Skupaj 350 do 400 strani, samo ako se takoj javite in pošljete naročilo najkesejše do konca avgusta. Pišite takoj na naslov:

Dr. Đuro Gračanin, ali »Vrelo života«, Sarajevo, Sokolović M. Paše, 5.

glim otroškim obrazom in bledikasti, večji brat njegov, oba s svetlimi islandskimi lasmi, to sta bila dva redka primera za temne Francoze.

»Mani«, povzamem jaz, »najbolje bo, če odveslava, preveč vzbujava pozornost.«

»Meni se tudi zdi«, odvrne Mani.

Prikimava v slovo in hočeva vprav veslati mimo lepih stopnic, ki so držale na krov. Kar pride neka francoska ladjica na paro od brega sem, hoteč se prav tam ustaviti, kjer je bil najin čolnič.

Midva se skušava hitro umakniti in odveslati; toda na klic s krova seže nekdo z ladjice z dolgim kaveljnom do naju, popade z njim najin čoln in ga potegne k sebi.

Mani in jaz se skušava oprostiti in tako nastane nekaj boj v veliko zabavo gledalcev, ki so bili zgoraj. Seveda midva kmalu podleževa. Krepke roke naju s silo dvignejo iz čolna in naju postavijo spodaj na stopnico.

Tukaj nekaj časa postojiva.

Ko tako stojiva, ne vedoč, kaj naj pravzaprav to pomeni, rečem Maniju:

»Zdaj sva prava ujetnika Francozov.«

»Vendar je to čudno,« odvrne on, »da naju tako s silo popadejo, ker so drugače vendar tako živahni in prijazni.«

»Da, res, in mislim, da se z nama šalijo; bati se nama gotovo ni treba.«

Tedaj pride z brzimi koraki k nama častnik, naju prime prijazno za roko in naju odvede gor. Nisva se upirala, ker sva kmalu videla, da nama nič nečejo. Na krovu so naju sprejeli z vso vljudnostjo. Povsod sva videla samo prijazne obraze in sva podala roke vsem na levo in desno.

Častnik naju vede daleč tja čez obširni krov mimo strumno stoječih straž, ki so hodile gor pa dol z iztegnjenimi svetlini sabljami.

Sledeč častniku greva po stopnicah navzdol in prideva pred vrata od najboljših mahagonovine. Držala so v krasen majhen salon.

Vse je bilo nenavadno lično in čedno.

Častnik nama veli sesti za mizo, ki je bila v sredi salona, nama prinese iz omare v steni veliko, lepo knjigo s podobami in jo postavi pred naju.

Z znamenji nama da razumeti, naj si jo ogledava, in zapusti sobo.

Ko sva sama, pravim Maniju:

»Čudno! Tu se nama godi, kakor smo v pravljici »Tisoč in ena noč« že večkrat brali.«

Mani odvrne:

»Da, zdi se mi, da ravnajo z nami skoro še bolje kakor s kraljeviči v tisti pravljici.«

»Res je, Mani. Pa kaj praviš, kaj mislijo z nama?«

»Ne vem,« reče Mani, »morda naju hočejo vzeti s seboj na Francosko, kakor so včasih Turki mnogo Islandcev vzeli s seboj v Algir.«

Srčno sem se moral smejeti tej preprostosti.

»Upajva, da ne. Saj veš, da so Turki vse Islandce, katere so s seboj vzeli, zasužnjili. Mislim, da Francozi z nama le predobro ravnaajo, da bi naju mogli nameravati odvesti s seboj kot sužnja.«

»Res je, Noni, kot suženj tudi jaz ne bi rad prišel v Francijo, drugače bi pa rad kdaj potoval v to deželo.«

»To bi bilo res lepo, Mani.«

Takrat nisva slutila kako naglo se nama izpolni ta želja!

Začneva listati po knjigi. A ne traja dolgo, ko se duri odpro in mož v snežnobeli obleki vstopi.

To je bil ladijski slaščičar.

Prijazno naju pozdravi in postavi na mizo nekaj krožnikov s poticami in drugimi sladkimi rečmi; nato nalije v dva mala kozarca belega vina, nama z znamenji namigne, naj se lotiva, in odide.

»Francozi so res ljubeznivi ljudje,« pripomni Mani.

»Da, prav res,« odvrnem jaz.

Začneva jesti. Sladke reči so nama

Pravica delavca do življenja in zdravja

(Iz okrožnice Leona XIII. »Rerum novarum«)

62. »Kar se tiče varstva telesnih in nvanjih dobrin, je treba najprej iztrgati uboge delavce iz besnenja onih pohlepnihi ljudi, ki brezmejno izkoriščajo osebe kot blago radi dobička. Ne pravičnost, ne človekoljubnost namreč ne trpita, da bi se zahtevalo toliko dela, da bi oslabil duh radi prevelikega dela, in obenem s telesom podlegel vsled utrujenosti. V človeku je namreč, kakor vse njegovo bistvo, tudi delavna sila obdana z gotovimi mejami, preko katerih ni mogoče iti. Sicer se ista pomnoži z vajo in rabo, toda le pod pogojem, da večkrat preneha delati in da počiva. Gledati je torej treba, da se vsakdanje delo ne zavleče na več ur, kakor dopuščajo moči. Kakšni pa morajo biti presledki počitka, je treba presoditi iz različne vrste dela, iz okoliščin časov in krajev, iz zdravja samega delavca. Katerih delo je izsekavanje kamenja iz zemlje, ali izkopavanje železa, bakrene rude in drugih tovrstnih stvari, ki so v globini skrite, njih delo se mora, ker je mnogo težje in tudi škodljivo zdravju, izravnati s krajšo dobo. Gledati je tudi treba na letne čase, kajti neredko se iste vrste delo v enem času z lahkoto prenaša, v drugem času se pa na noben način ne more prenašati ali ne brez največje težave.«

Papeževa okrožnica je namenjena vsemu katoliškemu svetu in zato je razumljivo, da se ne more spuščati v posamezne točke delavskega varstva. Vendar pa poudarja odločno, da ne pravičnost, ne človekoljubnost

šle izvrstno v slast in vino nama je dalo še več dobre ubranosti.

Vprav dokončala sva, ko vstopi častnik. Takoj mu stopiva naproti, mu podava roko in mu rečeva po navadi naše dežele:

»Hvala za obed!«

Zdelo se je, da razume, kaj te besede pomenijo, stisne nama roko in naju povede ven.

Midva mu slediva čez krov in greva tja do prednjega krma ladje.

Tu naju povedo v svetlo sobo. Neki gospod s fotografsko pripravo naju je že čakal. Uredi nama nekoliko obleko in naju primerno postavi.

Jaz sem moral sestiti na stol, moj bratec pa mi je moral stati na desni in mi roko položiti na ramo. Tako naju fotografirajo in gospod se zahvali z lahkim priklonom.

Nato odideva zopet na krov in dobiva tam veliko malih kadetov. V svoji francoski živahnosti so hoteli z nama začeti pogovor, midva pa nisva razumela niti besede od vsega, kar so nama pravili. S svojim klicem »Napoleon!« vendar nisem mogel začeti pogovora!

Urní mali Francozi naju pospremiijo po stopnicah do najinega čolna. Napolnijo nama žepe s kosi potice in z rozinami. Nato se poslovimo.

Dalje prihodnjič.

ne dovoljujeta zlorabe delavskih človeških sil, kar se dandanes tako pogosto dogaja.

Najbolj prvotna pravica človekova je njegova pravica do življenja. Ta pravica je takorekoč podlaga vseh drugih naravnih pravic, kar jih človek ima. Če se ta pravica taji in tepta, postanejo vse druge naravne pravice ničeve n. pr. pravica do zasebne lastnine, pravica do zakonskega življenja in sicer zato, ker je pravica do življenja največja pravica človekova, ker je življenje njegovo največje naravno dobro na zemlji.

Zato pa nima vsak človek le pravice, ampak dolžnost skrbeti, da je njegovo življenje obvarovano vsega, kar bi škodljivo vplivalo na njegovo zdravje in posredno na življenje. Tej dolžnosti pa ni zadoščeno že s tem, da država štiti državljana pred umorom, poškodovanjem itd., varovati ga mora pred vsakim škodljivim vplivom, ki je zdravju

in življenju nevarno in škodljivo (n. pr. zakonita zapoved, da napravi odvajalne cevi v predilnicah, ki odvajajo iz delavnih prostorov zrak, nasičen z raznimi snovmi, ki bi škodile pljučam in dihalnim organom). Ker pa delavec dostikrat ne zapazi nevarnosti za svoje zdravje in življenje, je pa družba, v prvi vrsti država, dolžna poskrbeti za delavsko varstvo, kar zahteva že varnost s tako imenovanimi zakoni za delavsko varstvo, kar zahteva že pravičnost.

Iz istega razloga mora imeti delavec večkrat in dosti odmora med delovnim časom, ker drugače mora nujno izhirati. Ne sme se mu nalagati toliko dela, da bi s počitkom ne mogel nadomestiti izgubljenih delovnih sil, kar bi mu krajšalo življenje. Težje delo, krajša delovna doba — slabše vreme, krajši delovni čas — veljaj za pravilo, kjer se varuje delavčevo zdravje in življenje, vsaki socialni zakonodaji, da varuje dobro delavca na zemlji — zdravje in življenje. —x.

CERKEV IN SVET

Cerkev v Rusiji. Schönere Zukunft z dne 13. maja prinaša krajše poročilo o ostankih katoliške duhovne oskrbe v Rusiji. Po tem poročilu je v Leningradu samo 1 katoliški duhovnik, ki opravi ob nedeljah 6 sv. maš. V Moskvi je odprtih še 5 cerkva. Predstojnik teh cerkva je francoski asumpcionist škof Péré. Poleg tega opravlja na temelju pogodbe med Ameriko in Rusijo službo božjo od meseca marca dalje duhovnik, ki je prideljen ameriškemu konzulatu. Iste pravice imajo italijanski katoličani v Rusiji. V vsej Sibiriji deluje danes samo 1 duhovnik, ki vodi tudi škofove posle, ker je škof sam zaprt. Vseh duhovnikov, ki izvršujejo svojo službo, je še 30, medtem ko jih je po kaznilnicah samo Nemcev 45.

Razsipavanje ljudskega denarja (Francija in lajična šola). Tudi francoska vlada je morala pričeti štediti. Odpustila je na tisoče uslužbencev. Pri tem je katoliško časopisje ugotovilo čudne razmere na državnih brezvernih, takozvanihi lajičnih šolah, ki imajo ponekod nastavljenih več učiteljev kot je učencev. Za zgled navajajo, da je v provinci Vendée 77 šol, ki imajo povprečno po 2 učenca, 14 šol pa samo po 1. Seveda ostanejo plače neizpremenjene. V provinci Ardeche je 50 šol s povprečnim številom učencev 5. V kraju Rochepaule so 4 učne moči brez vsakega učenca, a dobivajo 28.000 frankov letne plače. Zanimiv slučaj je v Pontmainu, kjer je dekliška šola z dvema učiteljskima močema z letno plačo 12.000 frankov; poučujeta pa le svojo lastno hčerko.

Solske maše (na Dunaju). Na vseh dunajskih šolah so po 15 letih uvedli zopet sv. mašo med tednom, katere se mladina udeležuje s svojimi učitelji. Posnemanja vredno!

Avstrijski konkordat in šola. V čl. 6. § 4. je v konkordatu, ki ga je sklenila avstrijska republika s Cerkvijo, zanimiv odstavek, ki govori o ureditvi šolstva. Država potrdi vse od Cerkve ali od nje potrjenih družb ustanovljene šole, jih bo podpirala denarno in storila vse, da pripravi pot katoliški konfesionalni (verski) šoli.

Avstrijski komunisti v Rusiji. Sovjetska »Pravda« prinaša pod naslovom: »Junaki avstrijskih barikad« obširno poročilo o prihodu 302 komunistov v Moskvo. O pravem času so ušli čez mejo k svojim bratom. Razumljivo! Avstriji je to samo v korist.

Salezijanci v Sarajevu. Ta mesec se je mudil pri sarajevskem nadškofu dr. Šariču inspektor jugoslovanske salezijanske province dr. Franc Wailand. Razgovarjali so se o možnosti ustanovitve salezijanskega zavoda v Sarajevu.

Usmiljenka - doktorica. Usmiljenka Stanilas Malone je prejela kot prva na svetu častni naslov »Doctor caritatis«, »doktorica človekoljubne ljubezni«, ki ga je podelila univerza v New Orleans za 50 letno žrtvovanje v bolnici.

Seznam jugoslovanskih framasonov. Hrvatska straža, ki izhaja v Zagrebu, poroča, da ima pripravljen seznam članov framasonskih lož v Jugoslaviji, ki ga bo objavila. Smo radovedni, bomo vsaj vedeli, s kom se moramo boriti.

Novinarji pri sv. očetu. Nedavno je sprejel sv. oče pod vodstvom direktorja vatikanskega dnevnika »Osservatore Romano« Conte-ja della Torre nad 100 rimskih novinarjev. Sv. oče se jim je zahvalil za pomoč v svetem letu. Imenoval jih je ojačevalce (megafone), ki znajo misliti.

OTROŠKI KOTIČEK

PISE STRICEK MATICEK

Pesem prvoobhajancev.

Tebe ljubi moja duša,
o Zveličar moj,
tvojo naj sladkost okuša,
daj ji pokoj svoj!
Pridi, pridi, skleni se z menoj,
naj bo skoraj srce moje
dom prijeten tvoj!

Sladki Jezus, hočem dati
čisto ti srce,
tvojo voljo spolnjevati
moje so želje.
Pridi, pridi,
skleni se z menoj,
naj bo skoraj srce moje
dom prijeten tvoj!

Želja prvoobhajancev.

Cvetlice ve, ki noč in dan cvetete
pred Jezusom, o trikrat blagor vam!
Dokler očeš zvenele ne zaprete,
se srečne prej ne ločite od tam.

O da bi bival jaz, kjer ve mrjete,
na vaši stopnji tam pred Jezusom,
da bi pred njim za njega dal življenje,
ki dal je sebe v moje odrešenje!

KRSTNA OBLJUBA

Na dan prvega svetega obhajila gredo otroci v sprevedu v cerkev. Zastavo neso pred njimi. Peljejo jih navadno najprej pred krstni kamen, da tam obnovijo krstno obljubo, ki so jo pri sv. krstu njih botri dali za nje. Sedaj pa to krstno obljubo sami ponovijo. Pa tudi drugače je dobro krstno obljubo ponavljati. Vsakokrat pri sv. obhajilu. Pa tudi večkrat v življenju. Striček vaš, ki želi, da bi bili vsi njegovi nečaki in nečakinje vedno nedolžni, kot na svoj krstni dan, vam tukaj navede obnovitev krstne obljube, da jo lahko večkrat ponavljate.

»Nebeški Oče! Jaz tvoj otrok te zahvalim za milost svetega krsta.

Sveto zvezo si sklenil z menoj in jaz s teboj — danes ti zvezo ponavljam s pristrčnim veseljem. — Odpovem se hudobnemu duhu in vsem njegovim delom. — Verujem v tebe, Bog Oče, ki si me ustvaril. — Verujem v tebe, Bog Sin, ki si me odrešil. — Verujem v tebe Bog Sveti Duh, ki si me posvetil. — Verujem v sveto katoliško Cerkev. — Obljubim, da hočem živeti po njenih naukih.

Sveti moj patron, podpiraj me.

Moj angel varuh, varuj me.

Marija, ljuba Mati, pomagaj mi, — da ostanem Jezusu zvest do smrti. Amen.«

NAJLEPSI DAN ŽIVLJENJA

Cesar Napoleon je v hudi bitki mogočno zmagal svojega nasprotnika. Po dobljeni zmagi so se vsi njegovi generali zbrali okrog njega. Vsi po vrsti so mu častitali. Najstarejši general je držal govor in omenil, da je dan te zmage gotovo najlepši dan v Napoleonovem življenju. Napoleon pa je odgovoril: »Gospod general, najlepši dan mojega življenja je bil dan mojega prvega svetega obhajila.«

Jezus, Ti nam stoj na strani,
s svojim nas Telesom hrani,
in pripelji v sveti raj;
da ti bomo tam veseli
slavo, čast in hvalo peli,
z nebeščani vekomaj!

OSTANI ČIST!

Pred leti je stopal neki laški slikar po ulicah svojega mesta, ko zagleda dečka, ki je bil neznansko lep. Začuden obstoji slikar in si misli: Tega dečka moram naslikati. Njegovo podobo moram imeti. Deček se mu pusti slikati. Dogotovljeno sliko obesi slikar v svojo delavnico in pozneje večkrat občuduje lepi obraz ter premišlja, kaj je pač moral ta angelček postati.

Po preteku več let gre slikar nekega dne zopet na sprehod. Tu sreča mladega človeka, katerega obraz je bil tako oduren,

ostuden, da peklensko grd, da je slikar nehote obstal. Misli si: »Ta obraz bi rad naslikal in njega podobo postavil tik podobe tistega nedolžnega angelskega dečka. To bi bilo nasprotje, kakršnega ni zlepa najti.«

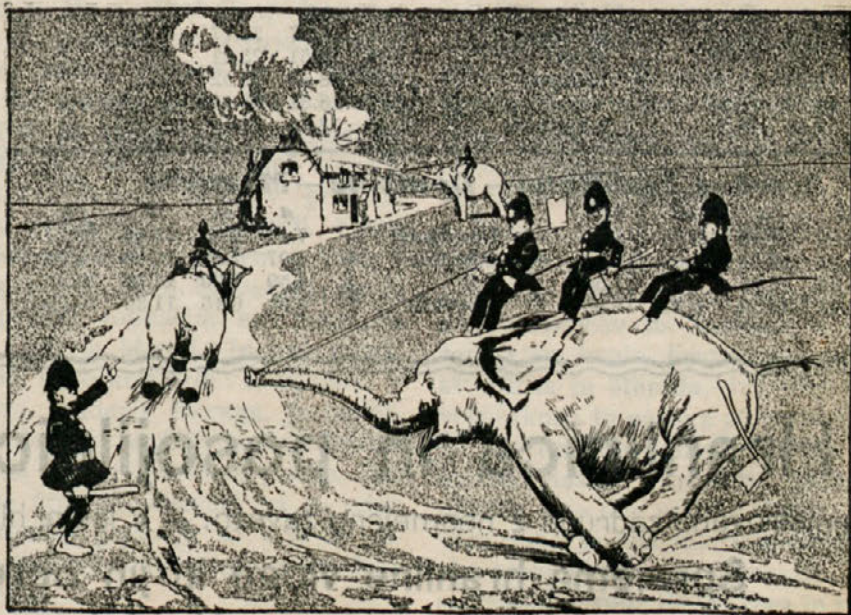
V tem pristopi mladi človek k slikarju ter ga poprosi za miloščino. Slikar mu pravi: »Pridite z menoj v mojo delavnico in dajte se mi slikati. Bogato Vas bom nagradil.«

Mladenič radevolje v to pristane.

Ko je bila podoba gotova ter se hoče mladenič z lepo nagrado posloviti, zagleda na steni sliko tistega lepega dečka. Obstoji, ogleda jo natančneje; strese se in prične glasno jokati. »Kaj pa vam je?«, vpraša slikar. Dolgo časa je trajalo, preden se je mladi mož zamogel pomiriti. Potem pa je otožno dejal: »Gospod, to je moja lastna podoba! Pred dvanajstimi leti ste me tudi naslikali. Oh tedaj — in sedaj! Tedaj sem bil nedolžen deček — a sedaj sem izgubljen človek.« Na vprašanje, kako je tako daleč prišel, odgovori: »Strast greha nečistosti, v katerega sem bil v mladosti zapeljan, me je gnala naprej, dokler nisem popolnoma propadel in sem sedaj izvržek človeštva.«

Specerijsko blago, steklo
porcelan, železo
cement in
umetna
gnojila

JOS. SENICA
:: DOMŽALE ::
podr. Moste pri Kom.
Najnižje cene!

To so vam gasilci, to brizgalne!

Dlak Ljubljana - Kamnik

5.48	6.08	8.52	11.30	13.43	16.10	18.28
5.53	6.11	8.55	11.33	13.46	16.13	18.33
6.01	6.18	9.02	11.40	13.53	16.20	18.42
6.04	6.21	9.05	11.43	13.56	16.23	18.45
6.14	6.29	9.13	11.51	14.04	16.31	18.55
6.19	6.37	9.18	11.56	14.09	16.36	19.00
6.32	6.43	9.25	12.02	14.15	16.42	19.07
6.36	6.47	9.29	12.06	14.19	16.46	19.11
6.40	6.51	9.33	12.10	14.23	16.50	19.15
6.46	6.56	9.38	12.15	14.28	16.55	19.21
6.49	6.59	9.41	12.18	14.31	16.58	19.24

Vozni red

odh.	Ljubljana gl. kol.	prih.
	Ljubljana gor. kol	
	Ježica	
	Črnuče	
	Trzin	
	Domžale	
	Jarše-Mengeš	
	Homec pri Kamniku	
	Duplica	
prih.	Kamnik	
prih.	Kamnik mesto	

Dlak Kamnik - Ljubljana

7.06	8.12	10.55	13.25	15.35	18.10	20.30	21.51
7.02	8.09	10.52	13.22	15.32	18.07	20.26	21.47
6.54	8.01	10.44	13.14	15.24	17.59	20.18	21.39
6.51	7.58	10.41	13.11	15.21	17.56	20.15	21.36
6.42	7.50	10.33	13.03	15.13	17.48	20.06	21.27
6.38	7.46	10.29	12.59	15.09	17.44	20.01	21.22
6.31	7.40	10.23	12.53	15.03	17.36	19.55	21.16
6.27	7.37	10.20	12.50	15.00	17.32	19.51	21.12
6.23	7.33	10.16	12.46	14.56	17.28	19.47	21.08
6.18	7.29	10.12	12.42	14.52	17.24	19.42	21.03
6.14	7.25	10.08	12.39	14.49	18.21	19.38	21.00

Autobus Ljubljana - Cerklje - Kranj

7.10	12.10	12.45	17.45	18.30	20.30
7.25	12.25	13.00	18.00	18.45	20.45
7.40	12.40	13.15	18.15	19.00	21.00
7.50	12.50	13.25	18.25	19.10	21.10
8.08	13.05	13.40	18.35	19.25	21.20
8.20	13.19	13.54	18.50	19.39	21.35
8.25	13.35	14.10	19.00	19.49	21.45
8.31	13.41	14.16	—	—	—
8.37	13.47	14.22	—	—	—
8.42	13.52	14.27	—	—	—
8.55	14.05	14.40	—	—	—

Ljubljana	6.50	9.10	10.45	17.40	20.20
Tacen	6.35	8.55	10.30	17.25	20.05
Skarčuna	6.25	8.45	10.20	17.15	19.55
Vodice	6.15	8.35	10.10	17.05	19.45
Komenda	6.05	8.20	10.00	16.50	19.35
Sp. Brniki	5.51	8.06	9.46	16.36	19.21
Cerklje	5.45	8.00	9.40	16.25	19.15
Velesovo	—	7.52	9.32	16.17	—
Visoko	—	7.43	9.23	16.08	—
Senčur	—	7.35	9.15	16.00	—
Kranj	—	7.20	9.00	15.45	—

OPOMBA:

1) vozi šele od 17. okt. ob nedeljah in praznikih.

v vozi vsak dan.

d vozi ob delavnikih.

n vozi ob nedeljah.

Autobus Ljubljana - Vranksko - Celje

8.00	12.05	17.10	—	Ljubljana	8.08	14.09	20.40
8.38	12.43	17.48	9.50	Domžale	7.28	13.31	20.02
8.46	12.51	17.56	11.50	Dob	7.20	13.23	19.54
8.59	13.04	18.09	16.00	Lukovica	7.07	13.10	19.41
9.10	—	18.20	20.50	Krašnja	6.58	—	19.30
—	—	19.14	43.00	Vranksko	6.04	—	—
—	—	19.53	44.50	Sv. Peter	5.25	—	—
—	—	20.01	45.50	žalec	5.17	—	—
—	—	20.18	47.50	Celje	5.00	—	—

8.08	14.09	20.40
7.28	13.31	20.02
7.20	13.23	19.54
7.07	13.10	19.41
6.58	—	19.30
6.04	—	—
5.25	—	—
5.17	—	—
5.00	—	—

ODHODI vlakov IZ LJUBLJANE gl. kol.:

Na Gorenjsko: 5.10 (n), 6.03 (d.Tržič), 7.20, 10.00, 12.06, 14.15 (d) 15.40, 17.35, 18.38, 20.45.

Dolenjsko: 5.44 (n), 7.32 (d), 11.55 (d Nm), 14.10, 19.00.

Vrhniko: 7.30, 11.53, 14.04, 18.32, 22.25 (n).

Trst: 1.45, 5.56, 6.20, 7.50, 10.03, 13.55, 17.00, 18.20.

Maribor in Zagreb: 0.34 (Dunaj), 0.50, 4.20 (ZGB), 5.31, 7.25 (Mrbr), 9.00 (Zgb), 12.51, 13.50, 18.25, 20.00 (Zgb), 21.45 (SO Bgd), 22.20 (n).

PRIHODI vlakov V LJUBLJANO gl. kol.:

Gorenjsko: 7.14 (d), 8.08, 8.47, 12.32, 16.05, 19.03 19.23, 19.40, 20.35, 22.05 (n)

Dolenjsko: 7.01, 8.40, 15.20, 20.36, 22.08.

Vrhniko: 7.02, 9.20, 13.20, 18.00 21.01 (n).

Trst: 0.31, 4.11, 7.11, 12.46, 13.39, 19.16, 21.35 SO, 22.15.

Maribor in Zagreb: 1.30, 4.30, 5.51, 7.15, 7.45 OS, 9.27, 9.47, 13.36, 16.54, 18.09, 20.26, 21.58.

OPOMBA: Brzovlaki so krepko tiskani.

Autobus Vranksko - Kamnik - Ljubljana

6.15	—	—	—	Vranksko	14.25	15.45	—	—	—
6.30	—	—	—	Motnik	14.15	15.35	—	—	—
6.37	—	—	—	špitalič	14.04	15.24	—	—	—
6.57	—	—	—	Zg. Tuhinj	13.47	15.07	—	—	—
7.15	—	—	—	šmartno	13.37	14.57	—	—	—
7.55	13.15	19.00	20.00	Kamnik	13.00	14.20	18.25	23.25	0.40
8.13	13.33	19.18	20.18	Homec	12.32	13.52	18.07	23.07	0.22
8.19	13.39	19.24	20.24	Jarše	12.26	13.46	18.01	23.01	0.16
8.25	13.45	19.30	20.30	Domžale	12.20	13.40	17.55	22.55	0.10
8.39	13.59	19.44	20.44	Črnuče	12.06	13.26	17.41	22.41	23.56
8.50	14.10	19.55	20.55	Ljubljana	11.55	13.15	17.30	22.30	23.45

14.25	15.45	—	—	—
14.15	15.35	—	—	—
14.04	15.24	—	—	—
13.47	15.07	—	—	—
13.37	14.57	—	—	—
13.00	14.20	18.25	23.25	0.40
12.32	13.52	18.07	23.07	0.22
12.26	13.46	18.01	23.01	0.16
12.20	13.40	17.55	22.55	0.10
12.06	13.26	17.41	22.41	23.56
11.55	13.15	17.30	22.30	23.45

Autobus Ljubljana - Mengeš - Kamnik

7.40	13.30	18.50	—	Kamnik	12.52	19.07	23.17
7.56	13.46	19.06	—	Moste	12.36	18.51	23.01
8.05	13.55	19.15	—	Mengeš	12.27	18.42	22.52
8.16	14.06	19.26	—	Trzin	12.16	18.31	22.41
8.47	14.37	19.57	—	Ljubljana	11.45	18.00	22.16

12.52	19.07	23.17
12.36	18.51	23.01
12.27	18.42	22.52
12.16	18.31	22.41
11.45	18.00	22.16

Autobus Ljubljana - Domžale - Moravče

8.00	13.00	17.45	23.30	—	Ljubljana	7.45	8.08	12.44	20.14
8.38	13.38	18.23	0.08	9.50	Domžale	7.07	7.28	12.06	19.36
8.48	13.46	18.31	0.16	11.50	Dob	6.59	7.20	11.58	19.28
9.16	14.14	18.59	0.44	19.50	Moravče	6.31	6.45	11.30	19.00

7.45	8.08	12.44	20.14
7.07	7.28	12.06	19.36
6.59	7.20	11.58	19.28
6.31	6.45	11.30	19.00

Ako potrebujete

dobre peči,

oglasite se

pri **Franc Kosmaču**

v **Velikem Mengšu**

(cesta na Moste)

kjer boste dobili najboljše in najcenejše PEČI, izdelane od domačih družinsk. članov-strokovnjakov, zato brez konkurence v delu kakor tudi v ceni. Proti jamstvu tudi na odplačila.

Hranilnica in posojilnica v Kamniku

registrovana zadruga z neomejeno zavezo. — V lastni hiši **ŠUTNA 22** (blizu postaje).

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najugodneje.

Jamstvo presega večkratni znesek vseh vlog.